

ΝΥΚΤΕΣ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, μετὰ τὸ ἀερόστατον τοῦ Βεδέ, τὸ ὁποῖον εἰρήσθω ἐν παρενθέσει, ἐξέτπασεν ἐπάνω εἰς τὰ κεραμίδιχα οἰκίσκου τινὸς παρὰ τὸν Ἀκρόπολιν, τοῦ ὁποῖου οἰκίσκου ἡ οἰκοδόμοινα ἐξέσπασε πάλιν κατὰ τοῦ ἀερόναυτου, ἐξελθούσα μὲ χονδρόξυλον διὰ νὰ ἐκδικήσῃ ἐπὶ τῶν νότων του τὴν ἀπροσδόκητον ζημίαν καὶ διατάραξιν τῆς οἰκιακῆς τῆς εἰρήνης, ἀπαράλλακτα, ὥς θὰ τὸ ἐπραττε κατὰ τοῦ τυχόντος ἀγριογάτου· καὶ θὰ ἐξετέλει τὴν ἐκδίκησιν, ἂν δὲν συνέχετο ὑπὸ τῶν παρεστώτων· τί ὠραῖον ἔπαθλον εἰς τὸ τέρμα τοῦ ἀγῶνος θὰ ἐλάμβανεν, ὥς ἀρχαῖος ἱππότης, ἀπὸ γυναικείας χειρὸς, ὁ ταλαίπωρος αἰθεροδρόμος!.. Ἐλεγον λοιπὸν ὅτι τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, μετὰ τὸ ἀερόστατον, ἅμα αἱ πρῶται νυκτεριναὶ σκιαὶ διεχύθησαν ἐπὶ τῆς πόλεως, ὁ κόσμος, ὅστις· εὐρίσκετο ἔξω, ἐκτάκτως πυκνὸς καὶ ζωηρὸς, διηρεῖτο εἰς τρεῖς ἀποχωρώσεις, εἰς τρία διάφορα γούστα, ἐλάμβανε τρεῖς διαφόρους διευθύνσεις: ἡ ἐνεκαθιδρύετο εἰς τὰ δύο λειτουργοῦντα θέατρα, ἡ κατελάμβανε τὴν πρώτην τυχούσαν τράπεζαν τοῦ καφενείου τῶν Ὀλυμπίων, ἡ ἐτρέπετο ἐπὶ τὰ πολυθρόνα σαλῶνια τῶν ὑποψηφίων δημάρχων μας. Καὶ οἱ μὲν φλεγματικώτεροι τῶν καφενείων θαμῶνες ἐρόφωον ἐν σιωπηλῇ ἡδύτητι τὸν ναργιλέν των, ἡ ἀπῆλαιον τοῦ παγωτοῦ των, οἱ δὲ ἀκροαταὶ τῶν θεάτρων, εὐμουσώτεροι, ἐτέρποντο εἰς τὰς μελωδίας τοῦ Γουαρανῆ, καὶ τὰς χαριτωμένας περιπετείας τοῦ Ψαθίνου Καπέλλου.

Οἱ δὲ ῥέχται τῶν σαλονίων, πατριωτικώτεροι, ἡ ἐξήντλουν ἐντὸς αὐτῶν δεινὰ ἐπιχειρήματα πρὸς ἀπόδειξιν τῆς μελλούσης ἐπιτυχίας τοῦ φίλου των ὑποψηφίου, ἡ πομπωδῶς παρήλαινον ἔξω, ἐκλυόμενοι εἰς παρατεταμένας ζητωκραυγὰς καὶ πυροπορίαν καὶ ἄλλην βοήν καὶ πάταγον·

Παρισίων· φαίνεται ὅτι ἔχει ἓνα θεῖο εἰς τὴν Ἀγγλίαν ποῦ τὴν ζητεῖ.

Ὁ βαρόνος πολὺ καλὰ φέρθηκε, μὲ τόσῃν εὐγένειαν εἰς τὴν κόρη... Ἀγαποῦσε αὐτὸν τὸν ἀδελφόν του! Οἱ ὑπηρεταὶ του τὸν εἶδαν νὰ κλαίῃ, νὰ θρηνῇ. Τί ἐξαίρετος ἄνθρωπος αὐτός· τί καλός!

— Πῶς ἀπατηθήκαμε· ἐγὼ τὴν νόμιζα πανδρεμένην, μὰ τὰ μάτια μου... καὶ ἐκεῖνη δὲν ἦτανε. Ἄς μὴ πιστεύωμεν πολὺ εἰς τὰ ἐξωτερικά.

— Ἄ! ἦταν μίαν ἀνίσχυνη γυναῖκα, τέτοιαις γυναικες τίποτε δὲν κυττάζουν, ὅλα τὰ περιπαίζουν, εἶνε τόσον αὐθάδεις... Νὰ νομιζήται μαρκησία! ποῖα αὐθάδεια!...

— Ἰδοὺ ποῖα εἶνε σήμερα ἡ κατάστασίς μας, ἡ ἐταῖρα στέκεται ὑψηλὰ, ἔχει δούλους, παλάτι ἔς τὸ Παρίσι, ἄλλο ἔς τὴν ἐξοχὴν, ὀνομάζεται βαρόνη, κόμησσα, μαρκησία, ἐνίστε δούκισσα καὶ πολλάκις καὶ πριγκηπέσσα.

Τοιαῦτα ἔλεγον, τοιαύτας ἐξήνεγκον σκέψεις περὶ τῆς δυστυχοῦς Λουκίας. Ὡς κατανοεῖ δὲ ἕκαστος, οἱ λόγοι τοῦ βαρόνου ἐπαναληφθέντες ἤδη ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν ἔφερον τὸ ἀποτελέσματά των.

Ἡ μαρκησία ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐγένετο τὸ ἀντικείμενον ὧν ὅλων τῶν συνδιαλέξεων. Οἱ ἐκφερόμενοι λόγοι ἦσαν λόγοι ἀγανακτήσεως, ἀπεχθείας, καταφρονήσεως, οὐδεμιά λέξις οἰκτου. Ἦτο τρελλή. Καὶ πάντες ἐγένοντο ἀνοικτίρμονες.

καὶ ἀπετελεῖτο οὕτω συνεχῆς καὶ ὑπόκωφος ἰαχὴ ἀνὰ τὴν πόλιν, ἐπικρατοῦσα παντὸς ἄλλου θορύβου, καὶ τῶν ψιθύρων τῶν ὑπαιθρίων τραπεζῶν, καὶ τῆς ἡχοῦς τῶν ὑπαιθρίων θεάτρων, ἥτις δὲν ἐξετείνετο πέραν τῆς πλατείας τῶν Στύλων, ἰαχὴ ἡ ὁποία καταφθάνουσα μέχρι τῶν ἡσυχωτέρων συνοικιῶν τῆς πόλεως καὶ πλήττουσα τὰ ὦτα τοῦ κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ἐκεῖ πέραν εὐρεθέντος μονήρου διαδῆτου, ἡδύνατο νὰ διεγείρῃ ποικίλας αὐτοῦ σκέψεις ἐπὶ τῶν ποικίλων ὑπηρεσιῶν τὰς ὁποίας ἡ εὐεργετικὴ νύξ παρέχει εἰς τόσῃ ἀντικείμενας πρὸς ἀλλήλας ἐνεργείας, εἰς ἐρωτικάς συνεντεύξεις καὶ φονικάς ἀποπειράς, εἰς θεατρικὰς ἀπολαύσεις καὶ κομματικὰς διαδηλώσεις.

Καὶ ὅχι μόνον αἱ θορυβώδεις ἐπιδείξεις, ἀλλὰ καὶ αἱ ἀσφαλέστεραι, αἱ ἀποτελεσματικώτεραι δι' ἐκλογὰς ἐνεργεῖαι τελοῦνται ὑπὸ τὴν σκιάν τῆς νυκτός, πρὸ πάντων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ὅπου ἡ ἐκλογικὴ κίνησις παρουσιάζει καὶ ἰδιαίτερὰ τινα χαρακτηριστικά. Ἐκεῖ οἱ περὶ τοὺς ὑποψηφίους βουλευτὰς ἡ δημάρχους ἀποτελοῦντες τὸν κύκλον τῆς ἐνεργείας εἰς δύο δύνανται εἶδη νὰ διαιρεθῶσι: εἰς δραστηρίους τῆς ἡμέρας καὶ δραστηρίους τῆς νυκτός.

Οἱ πρῶτοι ἀναιβοκατεβαίνουν τὰς κλίμακας τῶν ὑποψηφίων καὶ τῶν κομματαρχῶν, ποδοστακίζονται, φειλονεικοῦσι, στήνουν γιὰ τὸ τίποτε καυγᾶ, ἀναγινώσκουσι μεγαλοφῶνως εἰς διαφόρους ὀμίλους τὰς φιλικὰς ἐφημερίδας, κρυφομιλοῦσιν, ἰδρώνουν, φωνάζουν, προσκολλῶνται εἰς τὸ πλευρόν ἀγαθῶν ψυχοφόρων, διευθυνομένων πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ ὑποψηφίου των, διὰ νὰ φανοῦν ὅτι αὐτοὶ τοὺς ἔφεραν, διαθέτοντες τὰς ψήφους των· τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε ὅτι σκάνουν μερικὸς ποῦ δὲν τὰς χωνεύουν, καὶ κόβουν μερικὰς ψήφους τῶν ὑποψηφίων των, ἡ τὸ πολὺ πολὺ, ἂν ἦνε ἐρωτόληπτοι, φιγουράρουν εἰς τὰς γυναῖκας. Ἀλλ' οἱ δεῦτεροι, αἱ νυκτερίδες, ὦ! ἐκεῖνοι διασπερουν. Ἐκεῖνοι τὴν ἡμέραν ἡσυχάζουν, ἀπομεινωμένοι, ἀδιάφοροι, νυσταῖοι· δὲν τοὺς μέλλει τὴν

Ἀλλὰ τὰ πάντα παρέρχονται, λησμονοῦνται. Μετὰ δύο ἐβδομάδας οὐδεὶς ἐσκέπτετο πλέον περὶ τῆς δυστυχοῦς Λουκίας, μαρκησίας Σαμαράνδ.

ΔΣΤ'

ΠΩΣ Η ΚΛΕΜΕΝΤΙΝΗ ΔΕΒΩΚΟΥΡ ΕΓΕΝΕΤΟ
ΒΑΡΟΝΗ ΔΕΣΙΜΑΙΖ

Ὁ βαρόνος Δεσιμαίζ εἶχεν ἀγοράσει μέγαρόν τι κατὰ τὴν ὁδὸν τῶν Ἠλυσίων Πεδίων, καὶ συνεσκεύασε πολυτελῶς αὐτό. Ἐν τούτοις δὲν ἐβιάζετο πολὺ ἵνα ἐφοδιάσῃ αὐτὸ δι' ὅλων τῶν ἀναγκαίων. Δὲν εἶχεν ἀκόμη ἡ τρεῖς ὑπηρεταὶ καὶ ἡρκεῖτο ἐν τῷ παρόντι εἰς τοὺς ἵππους καὶ τὰς ἀμάξας, οἵτινες ἡγοράσθησαν ὑπὸ τοῦ μαρκησίου.

Ἐν τῷ μεγάρῳ του ἐδέχετο φίλους μόνον τινὰς ἐκλεκτούς. Ἐβραίνετο ἐπιφυλακτικῶς, οἱ δὲ λόγοι του ἦσαν συνετοί. Ἐφερεν ἐπιδεικτικῶς τὸ πένθος τοῦ ἀδελφοῦ του, ἐδείκνυε μεγάλην θλίψιν, ἀληθὴ ὁδύνην. Σκοπὸν εἶχε νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ παρελθόν του ἐνώπιον τοῦ κόσμου, καὶ ἐφαίνετο ὅτι παρήτησε διὰ παντὸς πάσας τὰς ἀσωτίας, ὧν ἔνεκα ἐπευφημεῖτο ἄλλοτε ὑπὸ τῶν φιληθόνων παρισινῶν.

Ἡκολούθει τὰς συμβουλὰς τοῦ Βλαιρώ, εἰπόντος αὐτῷ.

— Κατ' ἀρχὰς, κύριε βαρόνε, μὴ θόρυβον, μὴ μεγαλοπρέπειαν· προσέξατε!

ήμερον, ἂν τοῖς ὁμιλήσετε ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου Α, ἢ κατὰ τοῦ ὑποψηφίου Β· θὰ ἐξακολουθήσουν τὴν ἐργασίαν των, ἐργατικοί, ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐνῷ οἱ πρῶτοι συχνὰ εἶνε λόγιοι νέοι, — θὰ μειδιάσουν. . . ἢ θὰ χασιμθῶσιν. . . Ἀλλὰ μόλις ἡ ἀγγλὶς ἡμέρα παραδώσῃ τὸ κράτος τῆς εἰς τὴν ἀφρικανὴν ἀδελφὴν τῆς, ἐνδύονται τὴν πανοπλίαν των, κατεσκευασμένην ἢ ἐκ μετάλλου. . . χρυσοῦ, ἀργυροῦ, χαλκίνου, ἢ. . . ἐκ τραπεζογραμμάτων· τὰ ὅμματα των, ἀσφαλῶς βλέποντα ἐν τῇ νυκτὶ, γνωρίζουν διὰ ποίας ὁδοῦ πρέπει νὰ πορευθῶσι, καὶ ποῦ νὰ σταματήσωσιν· ἡ θήρα των συνίσταται εἰς. . . θύρας, καὶ ἡ πείρα τοῦς ἐδίδαξεν, ὅτι θὰ ἀνοιχθῶν ἐκεῖναι πρὸ τῆς ἐλαχίστης κλαγγῆς τῆς μαγικῆς πανοπλίας των· γνωρίζουν καλὰ τοὺς ἀνθρώπους, ἡξεύρουν εἰς ποίους πρέπει νὰ μιλήσουν, καὶ εἰς ποίους νὰ μιλήσουν, καὶ πῶς νὰ τοὺς μιλήσουν, καὶ πότε τὰ ἐπη των πρέπει νὰ ᾔνε πτερόεντα, καὶ ποτὲ χρυσᾶ. Ὡς, δὴλον, ἐκεῖνοι, μεθ' ὧν συνεννοοῦνται εἶνε ἡ ὑποστάθμη τῆς κοινωνίας, ἡ γελοιοποίησις τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγειν, προκομμέναι συνειδήσεις, εὐγενεῖς καρδίαι· ἀλλὰ δυστυχῶς ἐν τῇ στάθμῃ τῆς ἐκλογῆς συγίζουσιν πολὺ — καὶ δὲν εἶνε καὶ ὀλίγοι. — Ὅπως ὁ Ρακοσυλλέκτης ἐν τῷ ὁμονύμῳ γνωστῷ παρ' ἡμῖν δράματι, τὴν νύκτα ἐτέλει τὴν ἐργασίαν του, περισυνάγων καὶ τὸ εἰδειχθέστερον ράκας, ἐξ οὗ θὰ κατηρτίζετο ὁ στιλπνότερος χάρτης, οὕτω καὶ οἱ τῆς νυκτὸς περιδρόμοι οὗτοι περισυνάγουσι τὰ παντοῖα κοινωνικὰ ράκη, ἐξ ὧν κατηρτισθῆσεται λαμπροφανὴς ἡ ἐπιτυχία τοῦ δεινοῦ ὑποψηφίου φίλου των.

Ζήτω λοιπὸν ἡ νύξ, ἡ τόσῳ συντελοῦσα εἰς τοὺς γάμους, καὶ τὰς ἐκλογικὰς ἐπιτυχίας.

Ὁνουλουλοῦ.

ΕΞΕΤΑΣΙΣ

Ἡ νεαρωτάτη μαθήτρια τῆς γ' τάξεως τοῦ παρθεναγωγ-

Καίτοι σφοδρὰ ἐπεθύμει νὰ ἀπολαύσῃ τῆς τοσοῦτ' ἀδίκως κτηθείσης περιουσίας, ἐμετρίαζεν ὅμως ἑαυτὸν θέτων χαλινὸν εἰς τὰς ἐπιθυμίας του. Ἐπρεπε ν' ἀπατήσῃ τὸν κόσμον καὶ ἐπέτυχεν. Ἐλαβε τὰ μέτρα του, ὅπως μὴ διεγείρῃ κοινὴν τὴν προσοχὴν ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἔμεινε λίαν εὐχαριστημένος ἀπὸ τὰς συμβουλὰς, ἃς τῷ εἶχε δώσει ὁ Βλαϊρῶ, διότι οὐδόλως σχεδὸν ἠπόρησαν ἐπὶ τῇ ἐπελθούσῃ μεταβολῇ εἰς τὴν περιουσίαν του, τοῦθ' ὅπερ μάλιστα παρήλθεν ἀπαράτρητον, ὡς τόσα ἄλλα πράγματα ἐν ταῖς μεγάλαις πόλεσιν.

Οἱ δὲ φίλοι του, οἱ φιλήδονοι, ἀπατηθέντες καὶ αὐτοὶ, ἀπεστράφησαν, ἐγκατέλιπον αὐτόν, μὴ εὐρίσκοντες αὐτὸν ἄξιον νὰ κατέχῃ θέσιν τινὰ μεταξὺ αὐτῶν. Τοῦτο δ' ἀκριβῶς ἐπεθύμει καὶ ὁ βαρόνος. Ἀπεναντίας, παρὰ ταῖς τιμίαις ἀνθρώποις προσεκτίσαστο πολλὰς συμπαθείας, τοῦθ' ὅπερ ὁσαύτως ἤθελε.

Φίλος τοῦ μαρκησίου Δεπρέελ, παρουσιασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὰς μᾶλλον συχνάζομένας ὑπὸ τοῦ ἐκλεκτοτέρου κόσμου αἰθούσας, ἐτύγχανε πανταχοῦ καλῆς ὑποδοχῆς.

Ὁραῖος, κυμψός, διακεκριμένος, λεπτός, σώφρων ἐν ταῖς λόγοις, ὀλίγον δειλὸς, ἀμηχανῶν, περιποιητικὸς πρὸς τὰς κυρίας, ἰδίως πρὸς τὰς γραικας, κατέστη ταχέως ὁ εὐνοούμενος αὐτῶν, αἵτινες προσεφέροντο λίαν φιλαρέσκως καὶ περιποιητικῶς πρὸς αὐτόν.

Ὁ βαρόνος, ἐξηκολοῦθει θαυμασίως παριστῶν τὴν κωμωδίαν.

γαίου τῆς κυρίας Χίλλ, Ἐρατῶ Σ. Βάβλη, ἐκ Μεσολογγίου, διεκρίθη διὰ τὰς λαμπράς αὐτῆς ἐξετάσεις ἐσχάτως, τυχούσα τοῦ ἄριστα εἰς πάντα τὰ μαθήματα. Δικαίως ὅθεν χαίροντες δι' αὐτὴν πατὴρ καὶ ἀδελφοὶ καὶ συγγενεῖς τῇ ἀπειθύνουσι σήμερον, ὡς εὐσημον τῆς ἐξαίρετου ἐπιμελείας τῆς, μυρίας εὐχὰς καὶ συγχαρητήρια.

— Ὁ μικρὸς ἡμῶν φίλος Ἰωάννης Χαλκοκονδύλης ἐπιμελίστατος καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐν τῷ εκπαιδευτηρίῳ τοῦ κ. Σιμπούλου ἔδωκεν ἄριστας ἐξετάσεις καὶ διεκρίθη.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Παρίσιοι, 3 Ἰουλίου. Εἰδήσεις ἐκ Φρονδόρφ λέγουσιν ὅτι ἡ κατάστασις τοῦ κόμητος τοῦ Σαμβῶρ δὲν ἐβελτιώθη.

Ὁ κόμης τῶν Παρισίων καὶ ὁ δούξ τοῦ Νεμούρ ἀνεχώρησαν, μεταβαίνοντες εἰς Φρονδόρφ.

Παρίσιοι, αὐθιμέρον. Ἑλληνικὸν δάνειον . Γαλλικὴ ρέντα (rente) 108,17. Τουρκικὸν δάνειον 10,97. Ἡ νοποιημένον αἰγυπτιακὸν 350. Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου 25,29.

Ἀλεξάνδρεια, 3 Ἰουλίου. Χθὲς ἐγένοντο 105 θάνατοι ἐκ χολέρας ἐν Δαμιέττῃ καὶ 16 ἐν Μανσούρα.

Γλασκῶδ, αὐθιμέρον. Πλεῖον καθελκυόμενον εἰς τὴν θάλασσαν ἀνετράπη· 65 ἄνθρωποι ἐπνίγησαν.

Λονδίνον, 3. Ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ ὁ λόρδος Γράμβιλλ ἐκτίθησι τὰ κατὰ τῆς χολέρας ληρθέντα μέτρα. Ἀναγινώσκει ἐπιστολὴν τοῦ Gull ἀποραιομένου ὅτι οὐδεὶς ὑπάρχει λόγος ν' ἀνησυχῶμεν εἰτε διὰ τὴν Αἴγυπτον εἰτε διὰ τὴν Εὐρώπην. Ὁ λόρδος Γράμβιλλ πιστεύει ὅτι ἡ ἐν Αἰγύπτῳ χολέρα ἐγεννήθη ἐν τῇ χώρᾳ καὶ δὲν θέλει ἀποκαταστῇ ἐπιδημική.

Πάντες ἔλεγον καθ' ἑαυτοὺς ἡ ἐπιθύριζον εἰς τὰ ὅτα :

— Εἶνε ὁ βαρόνος Δεσιμαῖζ ἄριστος νεανίας· ἴσως ἐγνώρισατε τὸν πατέρα του, περὶ οὗ ἐγένετο ἄλλοτε πολὺς λόγος· ἦτο ἕνας παίκτης, διεφθαρμένος, ὅστις κατεδρόχισε τὴν περιουσίαν του. Ὁ υἱὸς του θὰ ἦτο ἠναγκασμένος σήμερον νὰ ἐργάζεται, ἵνα ζῇ, ἐὰν μὴ εἶχεν ἀδελφὸν πρωτότοκον, ὅστις ἀπέκτησε περιουσίαν ἐν ξένῃ γῇ· πρὸ τινων δὲ μνηῶν ἀποβιώσας ἀφήκεν ὅτι εἶχεν εἰς τὸν βαρόνον, ἕως δύο ἢ τρία ἑκατομμύρια, ὡς λέγεται. Περιουσία ὅχι εὐκαταφρόνητος.

Νέος εὐπροσέγγος, ὠραῖος, ἠθικός, πλούσιος, κεκτημένος ὠραῖον ὄνομα, ὁ βαρόνος δὲν εἶνε πρόσωπον ἄξιον ἀποστροφῆς, ἰδίως κατὰ τοὺς χρόνους τούτους καθ' οὓς αἱ νεάνιδες δυσκόλως εὐρίσκουσι νὰ ὑπανδρευθῶσι. Λοιπὸν νὰ νυμφεύσωμεν τὸν βαρόνον. Εἶνε εὐχάριστος νὰ νυμφεύῃ τις ἄλλους.

Ἡμέραν τινὰ ἡ ἐπικληρὸς δούκισσα Δικοργγερονῶν εἶπεν εἰς τὸν βαρόνον.

— Κύριε Δεσιμαῖζ, θέλετε νὰ νυμφευθῆτε; Μὴ γελάτε, κύριε, ἡ ἐρώτησίς μου εἶναι σπουδαία, σπουδαιότατη.

— Τότε, ὦμεν σοβαροὶ, κυρία δούκισσα. Θεέ μου, θέλω νὰ νυμφευθῶ προθύμως, ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται νεανίς τι· νὰ μοι ἀρέσῃ καὶ νὰ μὲ θελήσῃ.

— Νομίζετε τοῦτο ἀδύνατον, βαρόνε;

— Οὐχὶ βεβαίως· ἀλλὰ μέχρι τοῦδε. . .

(ἀκολουθεῖ)